

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro. 278.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ραονιο. 277.

Nimia potio, prolapsio potius est, tam in opibus, quam in negotijs: vt quæ & mentem magis perturbet, & corpus premat. Quod cum ita sit, ab immoderato vsu abstine, ac moderationi stude, quæ & sanitatis mater est, & prudentiæ ac sobrietatis causa.

Petro. 278.

Monastica vita, ô amice, omnium Dei mandatorum imitatio est, ac receptaculum. Etenim ab ira, improbitate, factu, pecuniarum studio, sui ipsius amore, remota est: obedientiam colit, omnibus inferuit, à corpore omnino aliena est, ac spiritus duntaxat propria: linguam ad gratiarum actionem procliuem, atque orationem utilem habet: ad maledictum immota est: persuasione & obsequio cuncta facit, atque ad moderatores nutû & arbitrium, quem & tempus, & labor, & diuinus calculus ad antistitij gubernacula collocauit, vt qui ventorum impetus & cognitos habeat, & viter.

Clearcho. 279.

Tot vitiorum causa est ebrietas, heus tu, vt is, qui paradisi arcanorum auditor extitit, eam extra Dei Ecclesiam collocarit. Ac proinde ne ingentem morbum, tanquam leuem & exiguum, contemnamus.

Chrysantho. 280.

Multi te vt iniuriarum memorem traducunt, malis armis, hoc est iracundia, vtentem: quam Creator animæ opitulatricem adhibuit, vt corporis ignauiam ac mollietiem corroboret. Quamobrem, si vera loquuntur, constat te Creatoris scopum ignorare: vt qui & ferro ad cædem, & pulchritudine ad fraudem, & lingua ad conuictum abutaris, & bonorû datorem malorum authorem facias. Fac igitur frænum iracundiæ quàm ocysissimè iniicias, ne te in exitium præcipitem agat.

Παμοιω. σοζ.

Η πλείων πόσις, μάλλον μάραχει πῶσις ἢ τοῖς χήμασι καὶ τοῖς ἀράγμασι, καὶ τὸν νοῦν θολῶσα μάλλον καὶ τὸ σῶμα βαρύνουσα. Σπῆρα τοῖνυν ἰργίτου τῆς ἀφειδείας, ἢ γρη῏αι ἡ συμμετρία, ἢ καὶ μήτηρ ἔστιν υγείας, καὶ νήλειος αἴτια.

Πέτρο. σοη.

Ασκησις, ἀφιλότης, πασῶν τῶν τε κυρίως ἐπιτολῶν μμησίς ἐστι καὶ δοχεῖον ἀόρητος, ἀπέρπερος, ἀτυφος, ἀφιλάργυρος, ἀφιλαυτός, ἀποτακτική, ἀδακρυόστα παντή, ἀλλοτρία σώματος χαβόλι, οἰκία τῆ πνεύματος μόνης, γλώσσαν εὐχέλειον ἔχουσα, πρῶτον ἡρησιμεύουσα, πρὸς κοινοδείαν ἀκίνητος, πειθοὶ πάντα ἀράττουσα, καὶ τῶν τε ἀροντος, νεύματι, ὄν καὶ ἡρόνος καὶ πόνος, καὶ θεία ψήφος ἐπι τῶν οἰάκων τῆς πρῶτασίας ἐκάθισε, τὰς ἐμβολὰς τῶν πνευμάτων καὶ γνάσκοντα καὶ ἐκκλινοῦτα.

Κλεαρχω. σοζ.

Τοσούτων ἐστὶ χακῶν ἢ μετῆ αἴτια, ὡς ἔστος, ὅπῃ ὁ ἀκροατῆς τῶν ἐν τῷ θεῷ εἰσῶ ἀρρήτων, ἐξῶ τῆς τῆ θεῷ βασιλείας ἴσησι τὰ πτω. μὴ ποῖνυ ὡς βραχέος ἀειφρονῶν τῆ μεγάλου νοσημαίος.

Χρυσάνθω. σπ.

Ὡς μνηστικὸν σε πολλοὶ κάμαδύσιν, ἀμνηστικῶ πονηρῶ τῷ θυμῷ κελημδρόν, ὃν παρὸ πλάσας ἐσθθόν τῆ ψυχῆ πρῶτα τέσσει, τὰς ὀλιγωρίας καὶ χαυνότητας νευρημῶτα τῆ σώματος. εἰ οὖν ἀληθεύσει, δῆλος εἰς ἀγνοῶν τὸν σκοπὸν τῆ ποιήσαντος, καὶ τῶ σιδήρῳ πρὸς φόνον ἡρώματος, καὶ πρὸς ἀπάτην τῶ κάλλει, καὶ τῆ γλώσση πρὸς βλασφημίαν, καὶ ἀπόρον ποιῶν τῶν χακῶν, τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν, χαλινὸς τοῖνυν θάπτον τ' εὐμὸν, μήσε κατακρημνῶν εἰς ὄλεθρον ὡση.

Διδύ.

